

Z darovanjem Jezusa v templju se začne novo poglavje: tri generacije se srečajo, da bi slavile Gospoda in izpolnile Njegovo voljo. Med starejšim Simeonom, razlagalcem Svetega pisma in ki je prepoznal njegovo izpolnitev, ter mladima Marijo in Jožefom, odprtima za delovanje Duha in popolnima izvrševalcema Njegove volje, je še mali Jezus, nova luč na obzorju sveta. V tesni povezavi z Njim in osvetljeni z Njegovo lučjo se pripravljamo na dar, ki nam bo ponovno ponujen: ponovno prehoditi pot postnega časa do Velike noči.

Naj Jezusova luč osvetli srca vladarjev tega sveta, da se ponovno vzpostavi svetovni red, ki temelji na ljubezni in ne na nasilju;

Naj še naprej verjamemo v dobroto pri sprejemanju tujcev, migrantov, revnih, ne da bi nas premagali strahovi in obramba našega udobnega počutja;

Naj vsi, ki trpijo zaradi kakršnega koli trpljenja, najdejo v bratih in sestrah oporo in luč vere, ki daje smisel človeškemu trpljenju;

Naj se mladi odprejo za poslušanje Duha, za poslušnost Resnici, da bi po Božji volji ustvarili v vsakem človeku novega človeka;

Marija je sprejela v svoje srce in do konca izživel preroštvo o meču, ki je presunil njeno dušo. Naša sveta Mati, nauči nas, da ostane mo neomajni pod svojimi križi, da jih sprejmemo z vero in jih skupaj s Teboj darujemo za izpolnitev Božjega odrešenja v nas.

MOLITEV OB 62. SVETOVNEM DNEVU POKLICEV

Gospod Jezus,
postal si romar med nami,
vedno hodiš pred nami in nas spremljaš:
pokaži nam pot
da bomo sledili tvojim stopinjam
in varno hodili po poti evangelija.

Naj tvoj Sveti Duh
razpre v naših srcih
vrata vere:
naj nas nauči moliti,
prostiti za odpuščanje in odpuščati.
Ob poslušanju tvoje besede
in v duhu resnične sprave
lahko slišimo in razumemo
tvoj glas, ki nas vedno kliče.

Daj, da bi postali tvoji učenci in učenke,
da bi po naših življenjih
Cerkev obogatela z mnogimi poklici,
in bi se tako vsak človek lahko zavedel,
da je ljubljen in blagoslovljen
in tako spoznal življenje in upanje
Božjih sinov in hčera.
Amen

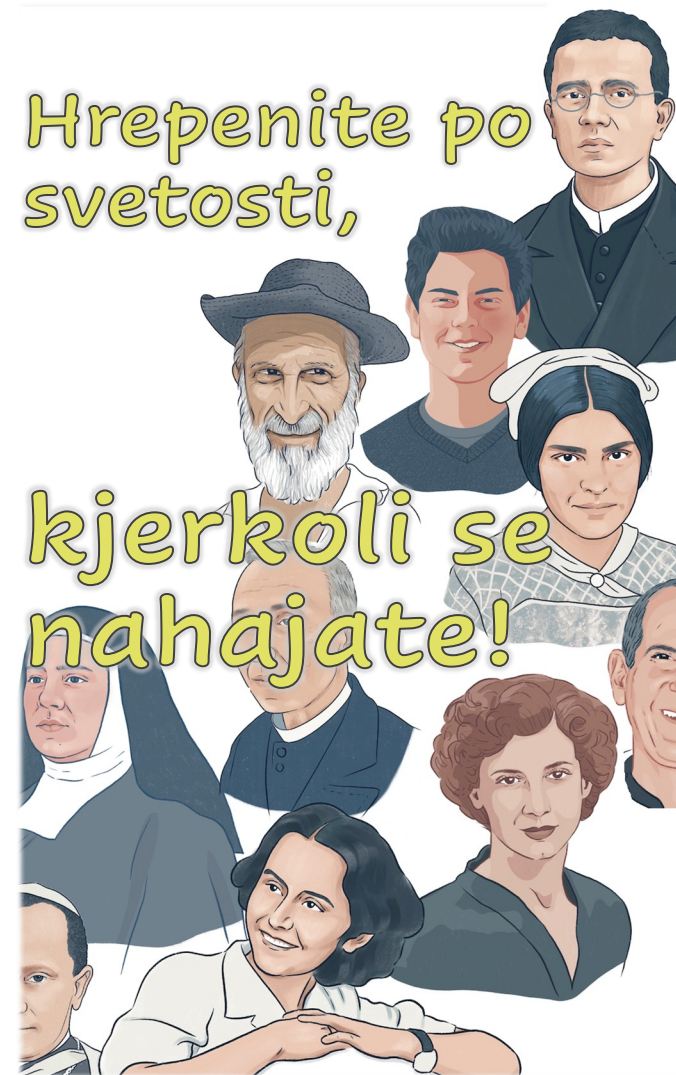
Centro Diocesano Vocazioni
328.9359991 | cdv.trieste@gmail.com

Facebook [centrodiocesano vocazioni.trieste](https://www.facebook.com/centrodiocesano vocazioni.trieste)

Nevidni Samostan

Februar 2026

To je pobuda tržaškega škofijskega središča za poklice, ki ima svoj sedež v tržaškem Škofijskem semenišču
UL. Besenghi, 16 34143 Trst (TS)

Papež Leon XIV. je v svojem nagovoru pozval mlade, ki so se zbrali na Svetovnem dnevu 2025 v Tor Vergata (RM), naj v Jezusu najdejo upanje in z molitvijo, zakramenti in dobrodelnostjo vztrajno gojijo prijateljstvo z Njim. Samo z intenzivnim življenjem vere – kljub preizkušnjam – je mogoče razumeti, kako pomembno je to prijateljstvo: »kraj«, kjer se odnos z Bogom osveži in postane ploden ter odpira pot k odkrivanju lastnega poklica.

PRIJATELJSTVO S KRISTUSOM KOT NAČIN ŽIVLJENJA

Zdi se, da papeževe besede poudarjajo, da krščanstvo ni v prvi vrsti niz zapovedi, pravil in navodil, ampak osebni odnos. Prijateljstvo s Kristusom je srce duhovne in poklicne poti. Tega prijateljskega odnosa ne smemo razumeti v čustvenem ali abstraktnem smislu: kot vsaka konkretna stvar zahteva kraj, čas, prakso, zvestobo.

Zato papež Leon navaja konkretna področja, na katerih raste prijateljstvo z Jezusom: vsakodnevna molitev, poslušanje Božje besede, adoracija, zakramenti, ljubezen, ki se izraža v vsakdanjem življenju. V tej luči sta nedavno razglašena svetnika Piergiorgio Frassati in Carlo Acutis ikoni te svetle vsakdanjosti: običajna mlada človeka, ki sta dopustila, da je Kristus postal dih njunih dni, prijatelj, s kate-

rim sta se srečevala in preživljala kakovosten čas. Krščansko prijateljstvo je skrivnost vzajemnosti: Kristus ni ideal, ki ga je treba zasledovati, ampak pravi življenjski spremljevalec, ki se daruje. Poklicna pot je torej pot vsakega dobrega prijateljstva: druženje, poslušanje, prisotnost, zaupanje!

BOŽJA BESEDA

Iz evangelija po Janezu

(Jn 15,9-17)

“Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni! Če se boste držali mojih zapovedi, boste ostali v moji ljubezni, kakor sem se tudi jaz držal zapovedi svojega Očeta in ostajam v Njegovi ljubezni.

To sem vam povedal, da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno. To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Ni hče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam. Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in

da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu. To vam naročam, da se ljubite med seboj!”.

RAZMIŠLJANJE

Ko Jezus reče: »Ne imenujem vas več služabniki, ampak prijatelji«, ne spreminja le naziva: razkriva namreč nov način, kako Bog gleda na človeka.

Služabnik izpolnjuje, ne da bi sploh vedel; prijatelju zaupamo, z nami deli globok smisel izbir, vstopi v skrivnost ljubezni. Jezus nas imenuje prijatelje, ker nam je razkril vse, kar je slišal od Očeta: ne zahteva od nas slepe poslušnosti, ampak odnos, ki ga živimo v ljubezni in svobodi. Vendar to prijateljstvo ni samo naš privilegij; Jezus povezuje to prijateljstvo z darom življenja in poslanstvom: »Izbral sem vas, da greste in prinašate sadove«. Kdor spozna, da je prijatelj Kristusa, postane obenem tudi most za druge.

Z molitvijo, posredovanjem, pa tudi s konkretnimi dejanji ljubezni in zvestobe smo poklicani, da drugim pomagamo razumeti, da Bog ni oddaljen gospodar, ampak prijatelj, ki daruje življenje. Tako postane naš odnos z Jezusom živo pričevanje.

KLICI IN PRIPROŠNJE

redovnice benediktinke
iz samostana sv. Ciprijana (Ts)